

priză totală la public. O caricatură foarte nostimă realizează Aurel Ștefănescu în Dan, fiul închipuit al Bibicului; cu nerv, cu far-nec și aplomb, Smara Marcu e soția delapidatorului. Mai au scurte dar bune apariții Maria Voronea Smarandache, Stelian Stancu (în roluri duble și foarte diferite), Mihai Ionescu-Vrănecști și Miriam Cuibus.

George Bossun, Raluca Iorga, Stelian Stancu și Traian Costea

EVADAREA

de Leonida Teodorescu

Data premierei: 23 octombrie 1975.
Regia: ȘTEFAN VAIDA. Scenografia: GHEORGHE MATEI.

Distribuția: GHEORGHE BOIANGIU (Blondul); AUREL ȘTEFĂNESCU (Cefălalt); N. FĂGĂDARU (Șeful închisorii); GEORGE BOSSUN (Maxim); STELIAN STANCU (Valentin); RALUCA IORGA și ELENA TEAȘCĂ (Ina); PAUL BASARAB (Andrei); TRAIAN COSTEA (Liviu).

Cu *Evadarea* de Leonida Teodorescu, repertoriul intră în altă zonă de exigențe și ambii. Trebuie evidențiată inițiativa teatrului turdean de a reprezenta această piesă datorată unui autor interesant, de o factură particulară, care în mod cu totul surprinzător nu captează interesul altor teatre. Piesa înfățișează o celulă de comuniști, căzută în întregul ei în mâinile poliției. Acțiunea are loc în zilele premergătoare și pregătitoare insurecției armate. Avem, așadar, de-a face cu o piesă despre lupta comuniștilor în ilegalitate. Nou e faptul că, prinși și închiși într-un fort dintr-un oraș oarecare, comuniștii sînt înfățișați nu numai în atitudinea lor eroică și de oameni în stare să înfrunte cu bărbăție și eroism teroarea polițienească, sacrificindu-se, dacă e nevoie, pentru a păstra secretul luptei; ci, în aceleași condiții în care existența lor atîrnă de un fir de păr, ei sînt înfățișați căutînd fără încetare o soluție pentru ca unul din ei să evadeze și să transmită luptătorilor din afară un secret numai de ei știut, un secret prețios pentru cei aflați în pregătirea insurecției. Nu detaliile sînt importante, deși ele există în text. Importantă e atitudinea, activă, ofensivă, a celor închiși, starea de febrilă căutare a unei soluții prin care cel puțin unul din ei să evadeze, cu orice risc, cu orice consecințe, pentru a restabili legătura cu cei dinafară. Acțiunea, desfășurîndu-se, cum se întîmplă la Leonida Teodorescu, în spațiu închis, în

timp limitat, înaintează prin impulsuri lăuntrice, mobilul mișcării fiind în eroi și nu în întîmplarea concretă care are funcția de detonant. Totul se petrece în împrejmuirea zidurilor fără ferestre și sub presiunea timpului, tensiunea crește pînă la clipa finală. Unul din cei cinci comuniști va izbuti să ajungă printre ai săi pentru a-și îndeplini pînă la capăt misiunea încredințată lor. Finalul era previzibil; dar calea către acest final, felul cum este străbătută această cale, nu pot fi anticipate. Piesa se urmărește cu un interes aparte, la aceasta contribuind și regia — sigură, strînsă, sobră — a lui Ștefan Vaida. Elementul declanșator este replica-monolog a Șefului închisorii: primul care va trăda pe șeful grupului va fi liber! În scurta lui apariție, N. Făgădaru reușește să instaureze atmosfera de crescută tensiune sub semnul căreia se va dezvoltă acțiunea. Cei cinci: George Bossun (Maxim) — mai virstnicul membru al grupului — e echilibrat, înțelept, îngăduitor; Stelian Stancu (Valentin), foarte bun în conducătorul de drept al grupului, actor cu o înfățișare plăcută, cu un glas frumos, reținut în acest rol, însușind calm, chibzuință, luciditate, apoi Paul Basarab și Traian Costea (Andrei și Liviu), tinerii tovarăși de luptă, neșovăitori, dar nu destul de cumpăniți, în sfîrșit, Elena Teașcă (Ina), singura femeie a grupului, emanînd prospețime, tinerțe, sinceritate. În scene-contrapunct, doi gardieni abrutizați de alcool sînt interpretați cu bune rezultate de Gheorghe Boiangiu și, mai ales, de Aurel Ștefănescu.

Decorurile lui Gheorghe Matei, scenograf care întreprinde în acest teatru un travaliu intens, sînt sumbre, sugerînd zidurile reci și umede ale fortului în care sînt ferecați cei cinci luptători comuniști. *Evadarea* e un spectacol promițător pentru evoluția și aspirațiile teatrului și o certă confirmare a virtuților de dramaturg ale lui Leonida Teodorescu.

Virgil Munteanu